

faa stort, at Antallet af Hingstene bliver omtrent 10 og af Hopperne omtrent 40, saa troer jeg, at alle de Penge, der anvendes derpaa, reent ud ville være smidt bort, idetmindste vil jeg for mit Vedkommende og mange med mig betænke sig derpaa. Jeg troer, at et Forslag af den Natur, fremskillet i England eller paa andre Steder, hvor man veed hvad Erfaringen har sagt om sliig Fremgangsmaade, neppe vilde tiltrædes af Nogen og vistnok blive anseet som meget uheldigt.

L. Scholer: Jeg har tilladt mig at stille det Vndringsforslag, at § 16 udgaaer; thi saalænge man har Stutteriet paa Frederiksborg, er det naturligtvis nødvendigt, at der tillægges det de Bygninger og Jorder, som ere nødvendige dertil, og jeg troer, at man gjør bedst i at overlade det til Indenrigsministeren, hvorvidt han vil foranstalte, at de Jorder, som ere nødvendige til det bestemte Antal Heste, som skal holdes, blive tilstaaede Stutteriet, især da han tager Bestemmelse om de andre. Jeg har derfor foreslaaet, at § 16 udgaaer, hvilket foranlediger en nødvendig Forandring i § 17.

Ostermann: Jeg har ogsaa tilladt mig at stille et Vndringsforslag til § 16, som jeg, om jeg tør udtale det uden at være ubeskedet, anseer for at være et af de meest beskedne og meest fordringsløse Forslag, som nogeninde her ere fremkomne. Jeg skal tillade mig at forklare Betydningen af dette Forslag. I § 16, saaledes som den her foresligger, er det udtalt, at Stutteriet skal beholde de hidtil havde Jorder, der snarest muligt ved Magelæg bør arronderes; derimod hedder det i det Vndringsforslag, jeg har stillet, at Stutteriet skal beholde Jorderne, forsaavidt der ikke ved Magelæg maatte kunne forskaffes et bedre arronderet Jordareal. Det er iøvrigt Regjeringens oprindelige Forslag, jeg har tilladt mig at optage. De Jorder, hvorved Stutteriets Jorder skulle arronderes, kunne nemlig erholdes fra to forskellige Steder, enten fra den kongelige Forpagtergaard Hillerødsholm, eller ogsaa kan der tages 100 Edr. Land, som for Tiden ere bortforpagtede til Hillerøds Commune. At Regjeringen vil gaae frem paa den første Vej, anseer jeg ikke for rimeligt; thi det vilde vistnok

blive overmaade befofelig, da den nærværende Forpagter paa Hillerødsholm har sat overordentlig Meget paa sin Jord; den maa altsaa vælge den Udvei, at tage de 100 Edr. Land, som Frederiksborg Commune hidtil har havt i Forpagtning. Jeg veed imidlertid, at det er denne Commune overordentlig Meget om at gjøre, at det, i det Mindste ikke ved nærværende Lov, bliver afgjort, at den skal give slip paa disse Jorder, men at den i Fremtiden kan faae Leilighed til at beholde disse Jorder, hvad enten den saa muligen skal kjøbe dem, eller Forpagtningen kan blive fornyet. Jeg skulde ikke være kommen med et saadant Forslag til Bedste for en enkelt Commune, hvis det var antaget for vist, at Stutteriet var en Institution, som vilde blive bestaaende i en meget lang Tid; men Lovforslaget forudsætter jo selv, at Stutteriet muligen blot opretholdes for en Tid. Jeg troer derfor, at man vilde gjøre vedkommende Commune en Tjeneste dermed, uden at det kan medføre nogen væsentlig Skade for det Hele, om man udsætter Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, i det Mindste indtil den Tid, da Forpagtningen er udløben, og det er først i Aaret 1855. Jeg forlanger altsaa blot, at der ikke maa præjudiceres Noget om Spørgsmaalet angaaende disse 100 Edr. Land. Jeg skal bemærke, at Frederiksborg er en af de Kjøbstæder, der vistnok have mindst Jord; der præjudiceres altsaa, som sagt, ikke det Mindste ved mit Forslag, men Sagen opsættes blot til en sildigere Tid.

Zespersen: I Udvalget har jeg ikke villet stille noget Minoritets-Votum til disse Paragrapher, fordi jeg egentlig ikke har Andet at foreslaae, end at stemme imod dem alle. Ordføreren har sagt, at Udvalget har villet gjøre et Forsøg paa 10 Mar, og jeg tilføjer, at det forsaavidt har været mig kjært, at Udvalget er kommet hen paa den Grændse, thi saa kan man mulig faae Enden paa det Hele at see, naar disse 10 Mar ere forløbne; men jeg maa dog tillade mig at troe, for det Første, at det ikke er Statens Sag at gjøre Forsøg af den Art, og for det Andet, at Forsøg aldrig lykkes i Statens Haand; jeg har idetmindste aldrig seet det endnu. Jeg troer, at man hellere maa overlade deslige Forsøg til